

sobota 10. července 2010

zdarma • strana / page 1

Program na dnešek
Today's program

strana / page 6, 7, 8

Glóbus pro neúnavného
Nikitu Michalkova

strana / page 9

9.
den

14 kritiků už zná
nejlepší soutěžní film

strana / 11

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 45. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

V hromadě starého kompostu

Na začátku května měla ve Velké Británii premiéru černá komedie **Čtyři lvi**. Snímek vypráví o skupině muslimů žijících v britském velkoměstě, kteří se rozhodli stát mudžáhidy, sebevraždními mučedníky. Už na začátku června vydělal snímek jen v Británii dva a půl milionu liber a pokryl tak plně náklady filmu. Geniální komedii natočil čtyřiačtyřicetiletý debutant **CHRIS MORRIS**, u nás známý jako představitel šibnutého šéfa z kultovního seriálu *Ajtáci*. Máme ho ve Varech!

Foto: Jan Handrejch

Chris Morris, režisér, o kterém ještě uslyšíme.

Cóilín O'Connor

■ Jak jste našel humor v islámském fundamentalismu?

Četl jsem rozhovor, který vedl novinář z Al-Jazeera s Chálidem Šejkem Mohammedem, jedním z organizátorů útoků na newyorské obchodní centrum 11. září 2001. Chálid chtěl působit jako vzdělaný šejk, nastrojil se, mával prstem a chrлил všelijaké dobře znějící citáty z Koránu. Ten novinář, který byl muslim, si ale všiml, že citáty používá nesprávně. Všiml si toho i ostatní v místnosti, jeho spolupracovníci. Všichni se mohli potřhat smíchy a tomu člověku, který je zodpovědný za teroristický útok na newyorská Dvojčata a právě stojí ve Státech před soudem, se vysmívali. Nedivím se. Vypadal směšně, a kdyby to byl film, rozhodně bych si myslel, že se dívám na komickou scénu.

■ Kdy jste řekl, že váš humor je založen na šilenostech, které postavy pronášejí s vážnou tváří.

Nedělám ale žádné absurdity. Nepoužil jsem vysloveně klaunská čísla, není to můj styl. Když je někdo klaun a trvá na tom, že není, nemám problém. Ale když někdo klaun je a trvá na tom, že je, to je pak jako na dětské party.

■ Je pro vás vůbec nějaké téma tabu?

Jde o to, co v tématu najdete. Jsem si jistý, že můžete najít humor dokonce i ve vězení. Asi byste našli humor i v mučení. Nejtěžší je ho najít. Nemůžete jen tvrdit, že mučení je vtipné, a proto se lidé mají smát. Vtipnost musíte v mučení nějak vyhmátnout. Vytáhnout ji z vážného tématu. *Čtyři lvi* jsou stejný případ. Vyhazování lidí do vzduchu samo o sobě vtipné není, ale když nejsme dostatečně inteligentní na to, abychom porozuměli ideologii, které bezmezně věříme, to už možná vtipné je.

■ Jeden můj kamarád poznamenal, že *Čtyři lvi* by klidně mohla být komedie o třech hlupácích a jednom polovičním hlupákově, kteří stavějí dům, a byla by stejně vtipná.

Jen s tím rozdílem, že kdyby se ten dům začal bortit, ti tři by to vzdali a utekli. Jenže naši hrdinové jsou na posvátné cestě, ze které nelze sejit. Pro ně existuje jediná šance: smrt. Lidé říkají, že *Čtyři lvi* jsou tragikomedie – a já nejsem proti. Protože mí hrdinové se nemůžou vzdát, svou sebevražednou mučednickou misi musejí dokonat. I uprostřed civilizace.

■ Vyzkoušel jste si řadu médií: rádio, televizi, film. Uděláte ze *Čtyř lvi* videohru?

Možná muzikál. Nepochybně to stojí někde ve smlouvě.

■ Zkusíte si v příštím projektu jiný žánr než komedii?

Podle mě je čistá komedie velice obtížná. Potřebuju vážný podtón. Dokážu si představit, že jednou natočím velmi vážný – a doufejme, že ne nudný – film. Narážím na příběhy, které mi připadají úžasné, poutavé, ale nemusejí být nutně vtipné. Není to tak, že máte prázdnou krabici s cedulkou „romantická komedie“ a feknete si: Aha, teď bych měl nějakou natočit. Spíš děláte to, co vás zaujme.

■ Obsadil jste v Británii narozeného herce Rize Ahmeda záměrně? Ptám se proto, že hrál také v *The Road to Guantanamo* Michaela Winterbottoma, filmu tematicky trochu podobném tomu vašemu.

Znám Rize dva nebo tři roky. Obsadil jsem ho, protože dokáže být na plátně velmi působivý. Rozhodnutí bylo na něm: to on si musel říct, jestli bude hrát dalšího chlapka s plnovousem, který se ocitl na špatné straně zákona kvůli náboženskému přesvědčení. ■

OMLUVA MFF KV

Na MFF Karlovy Vary byl včera slavnostně uveden nový snímek NIKITY MICHALKOVA *Unavení sluncem 2: Exodus*. Projekce, na kterou jsme se velmi pečlivě připravovali, se uskutečnila z digitálního nosiče. V první části projekce došlo k technickým problémům, které způsobily sníženou kvalitu obrazu.

MFF Karlovy Vary se režisérovi Michalkovovi hluboce omlouvá za tuto nepříjemnou situaci. Nikitu Michalkova považujeme za režiséra světového formátu, který je velkým oblíbencem karlovarského publika. Před dvěma lety zde získal Cenu diváků jeho film *12*. Je nám velice líto, že jeho nový film nemohl být uveden v nejvyšší kvalitě.

ENGLISH PAGES

Interview with *Four Lions*
director Christopher Morris

Page 1

Introducing the KVIFF Grand
Jury

Page 2

Adrian Grenier sans entourage

Page 3

KVIFF in quotes

Page 4

NEHLEDÁ SE KUKY!

Foto: Jan Handrejch

Kuky se včera vydal na svůj poslední výlet divočinou karlovarského festivalu. Už si pomalu zvykl, že jeho procházky končívaly nejpozději kolem sedmé hodiny ránní, kdy se po Varech začnou potulovat draví zachránci plyšového hrdiny. Včera však byl objeven skoro o hodinu dřív, několik minut po příjezdu auta, které na festival z Prahy dováží čerstvé výtisky *Festivalového deníku*. „Ve tři čtvrtě na šest ráno už na auto na parkovišti čekalo asi dvacet lidí a o deník se strhla skoro rvačka,“ sdělil nám řidič distribuční dodávky. Indicie nakonec nejrychleji rozluštila dvacetiletá Martina Čížková z Příbrami: „Nejdřív jsem Kukuho začala hledat v jezírku s balvany. Když jsem neuspěla, vydala jsem se proti proudu – Kukuho chybného do igelitu jsem objevila na dně potůčku pod nějakou zeleninou. Teda ytkou nebo co to bylo... Bylo to na poslední chvíli, protože po chvíli se na stejné místo přirtili další zachránci, ale už měli smůlu. Kuky byl a je můj! Byli strašně zklamaní, že jsem je předběhla, a jeden kluk mi za něj dokonce nabízel peníze, ale já bych Kukuho nikdy nedala! Tím spíš, že je vůbec poslední, který se dal ve Varech zachránit, a tím pádem absolutně nejceněnější!“ ■

NA CO PUDEM

Maria Procházková,
režisérka a kamarádka Jana P. Muchowa

Tomáš Baldýnský se hrozně divil, že jsem neviděla britskou absurdní komedii o islámských teroristech *Čtyři lvi* (dnes v 15:30 v Kině Čas), takže dám na jeho doporučení. Taky mám chuť jít na Herzovy *Petrolejové lampy* (dnes v 10:30 v Lázních III). Je to fajn, že na festivalu běží tyhle staré filmy. Dokonce mám pocit, že někdy překonávají i ty současné. Těším se i na slavnostní zakončení, ovšem kupodivu ne na film, ale na ty tanečky před ním. Je to vždycky úžasný, a navíc letos tančí baletky Národního divadla, což možná málokdo ví.

Jan P. Muchow, hudebník
a kamarád Marii Procházkové

Většinou se stává, že si vyberu v programu spoustu filmů a pak zjistím, že se mi všechny překrývají. Každopádně mi ale, už kvůli názvu, nezbyvá nic jiného, než se jít podívat na švédskou hudební komedii *Zvuk hluku* (dnes v 16:00 v Kongresovém sále). Informace o ní jsem nastudoval už před festivalem a mám ji dokonce na webu v aplikaci Můj program.

Foto: Milan Matiček

HLAVNÍ POROTA

DAVID STRATTON SE MĚL STÁT ANGLICKÝM HOKYNÁŘEM A SKONČIL JAKO AUSTRALSKÝ KRITIK

Život jako splněný dětský sen

Má řadu významných titulů a vyznamenání, třeba francouzský Řád umění a literatury. Svou autobiografii však nazval člen letošní hlavní poroty a kritik **DAVID STRATTON** *Počůral jsem Felliniho*. Prostě se nebere moc vážně.

Iva Přivřelová

„Historka, jak jsem čůral na Felliniho, byla tak dobrá, že jsem ji vyprávěl, kdykoli jsem se trochu opil. A lidi mi říkali: Jestli někdy napíšeš paměti, měl bys je tak nazvat,“ vysvětluje David Stratton. Felliniho pomohl v roce 1966 na svém prvním festivalu v Benátkách. Chtěl jenom vyjádřit obdiv svému oblíbenému režisérovi. V opilosti mu ale nedošlo, že zrovna oba stojí vedle sebe u pisoáru.

Tehdy byl David Stratton mladý filmový nadšenec, čerstvě jmenovaný do funkce ředitele filmového festivalu v Sydney. Do Austrálie z rodné Anglie přijel v roce 1963 a neplánoval zůstat déle než ty dva roky, k nimž se upsal, když využil nabídky australské vlády cestovat do země pouze za deset liber. „Předtím jsem se ujistil, že i v Austrálii hrají v kinech dobré filmy, takže to tam dva roky vydržím.“

S myšlenkou, že stejně za chvíli odjede, se v Sydney nebál radikálně pustit do věcí, které se mu nelíbily. Především do faktu, že cenzori zasahovali do festivalových filmů a nikdo proti tomu neprotestoval. „Byl jsem mladý, absurdně sebejistý a asi i arogantní, ale prostě jsem věděl, že mám pravdu. Přišlo mi samozřejmé, že se festivaly nemůžou cenzurovat. Bohužel spousta byrokratů vůbec nevěděla, o čem mluvím,“ vzpomíná Stratton.

Kritikem Variety náhodou

Bitvu nakonec vyhrál a o cenzuře se začalo diskutovat, z čehož profitovaly i horory uváděné letos ve Varech jako *Půlnoční filmy*. „Trvalo to pět let, což se dneska zdá ja-

ko nic, ale tehdy to byla noční můra. Nikdy jsem nebyl víc naštvaný, než když cenzori vystříhali scény z Formanova filmu *Lásky jedné plavovlásky*.“

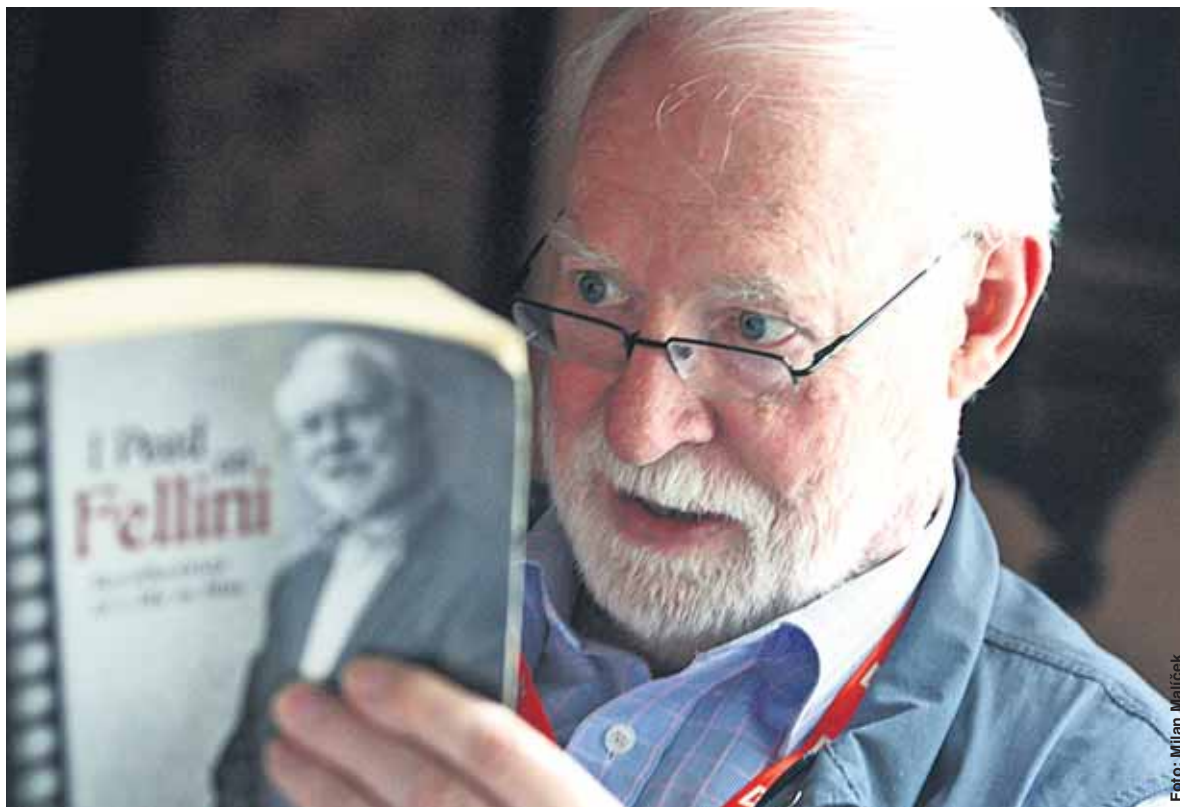
Jako první ředitel sydneyjského festivalu začal pravidelně jezdit po dalších světových festivalech a osobně shánět dobré filmy do programu. Filmová akce v Sydney si pod jeho vedením vydobyla takovou mezinárodní reputaci, že si o pozvání řekl i Warren Beatty. Když Stratton festival v roce 1983 opouštěl, o další práci tedy neměl nouzi. K vlastnímu překvapení se stal kritikem. „Z Variety mě oslovili, tak jsem pro ně dvacet let psal. Pak jsem teprve zjistil, jak jsou jejich recenze důležité pro kariéru filmařů a malých filmů,“ říká.

Za to, že je dnes jednou z nejznámějších tváří filmové kritiky v Austrálii, však může hlavně televize a program The Movie Show, kde se s Margaret Pomeranz už skoro čtvrtstoletí hádají o nových filmech. Nejdřív na kanálu SBS, nyní pod názvem At the Movies na ABC.

Polibek od Oliviera

Muž, který se ve čtyřech letech po návštěvě kina rozhodl, že bude na matčino zrcátko natáčet svůj život (a moc ho mrzelo, že prošvihne hodiny, kdy spí), přitom původně neměl u filmu vůbec pracovat. Až do té doby, než mu nabídl ředitelování festivalu v Sydney, počítal s tím, že v Anglii převezme rodinný podnik a stane se hokynářem.

Ale film mu byl prostě předurčen. Nejen proto, že ho jako mimino políbil na čelo Laurence Olivier na jedné dobročinné akci. Babička ho už od útlého věku brala do kina

David Stratton nahlíží do svých vzpomínek.

i na nepřístupné filmy (skandálního *Psance* viděl v šesti letech) a Strattonova autobiografie je plná historek, jak chodil do kina tajně, za peníze, které mu pak chyběly na jídlo.

David Stratton dnes dělá přesně to, co ho bavilo od okamžiku, kdy spolužákům vyprávěl o jednom strašidelném thrilleru – mluví o filmech. Jako kritik, jako filmový fanda i jako učitel kurzu o historii kinematografie na univerzitě v Sydney.

Vede šťastný život, protože si splnil sen. ■

Jak se seznámili

Vůbec se nepamatuji, kdy jsem se poprvé setkala s Davidem Strattonem, ale je to hodně dávno. Celá léta se vídáme na festivalech a povídáme si hlavně v Benátkách, když stojíme ve frontě deníkářů na představení. Jednou jsme tam byli dokonce spolu, v porotě udělující cenu za první film, a docela jsme si v názorech na kinematografii rozuměli. David znal Karlovy Vary z dob, kdy býval ředitelem festivalu v Sydney, a věděla jsem, že by se rád vrátil. Teprve letos se mu však podařilo uvolnit se ze závazků pro australskou televizi. Doufám, že shledá mezi festivaly „tehdy“ a „nyní“ jistý rozdíl.

Eva Zaoralová, umělecká ředitelka MFF KV

Festivaloví diváci jsou chytřejší než novináři

Ve Varech se režisér **ALEXEJ POPOGREBSKIJ** cítí jako doma. Je tady letos potřetí – v roce 2003 sem přivezl snímek *Koktebel*, o tři roky později soutěžil s filmem *Prosté věci*, letos tu představil novinku *Jak jsem dopadl tohle léto* a usedl v hlavní porotě. A navíc je Rus.

Honza Dědek

Na moskevské státní univerzitě vystudoval psychologii, filmařem nikdy být nechtěl. „Během studií jsem potkal Borise Chlebnikova, který přišel s nápadem natočit společně krátký film. To mě zaujalo, ale bylo to pro mě jen zpestření poměrně náročného studia. Šlo o zábavný dokument o lidech, které jsme snímali na ulicích Moskvy. Výsledkem dvouleté práce byla taková úsměvná pohádka o Moskvanech. Bohužel

jen málokdo naší nadsázku ocenil, většina diváků vzala film vážně,“ vzpomíná Alexej Popogrebskij na své první setkání s filmem.

Během studií s Chlebnikovem vytvořili ještě jeden krátký snímek a v roce 2003 debutovali společně filmem *Koktebel*. „S Borisem jsme nejlepší přátelé, takže nám přišlo zcela přirozené točit spolu film,“ popisuje Popogrebskij tvůrčí spolupráci na *Koktebelu*, který byl v roce 2003 uveden na MFF KV v sekci Na východ od Západu a získal zde

Cenu poroty Philip Morris. „Jen o pár týdnů dřív jsme *Koktebel* uvedli na festivalu v Moskvě, ale Karlovy Vary pro nás byly prvním zahraničním mezinárodním festivalem a hned jsme tady získali cenu – na to se nezapomíná,“ tvrdí režisér, který do lázeňského města přijel i v roce 2006 soutěžit se samostatným debutem nazvaným *Prosté věci*.

„I tenhle film jsme původně začali připravovat s Borisem. Každý z nás napsal svůj námět a pak jsme je porovnali. Borisovi se moc nepozdával můj scénář,

mně zase ten jeho. Takže jsme se rozhodli své nápady natočit každý sám. A řekl bych, že nám to prospělo – každý z nás se musel naučit spoléhat sám na sebe,“ soudí Popogrebskij, který letos přivezl do Varů film *Jak jsem dopadl tohle léto*, zařazený do sekce Horizonty. „Ve Varech jsem už potřetí a cítím se tady jako doma. Ale pokaždé sem jezdím s filmem – nejsem ten typ Rusa, co si tu kupuje domy,“ vypráví trochu omluvně režisér. „Moc mě neteší, že se z Karlových Varů stalo ruské město. Vůbec se nedivím, že personál v kavárnách, restauracích a obcho-

dech není příliš šťastný, že musí mluvit rusky, takže raději hovořím anglicky. Naštěstí v době konání festivalu se Karlovy Vary mění v místo setkání filmových fandů, takže se tady mohu cítit přjemně i jako Rus,“ svěčuje se Popogrebskij a chválí festivalové publikum: „Karlovy Vary by měly být ostatním filmovým festivalům vzorem: tady se žije filmem,

všechny kinosály jsou plné nadšených mladých lidí, což jinde ve světě neuvidíte. Navíc je zdejší publikum nesmírně vzdělané. Po projekci svého filmu jsem diskutoval s diváky a byl překvapen jejich zaslíbeností. Přesně pochopili, co jsem snímkem chtěl říct – kladli mi strašně chytře otázky, mnohem lepší, než jaké jsem kdy dostal od novinářů.“ ■

Ruský režisér a porotce Alexej Popogrebskij sice ukazuje deset prstů, ale do Varů přijel teprve potřetí.

Jak se seznámili

Když v roce 2004 přijel Alexej Popogrebskij poprvé do Karlových Varů s filmem *Koktebel*, který natočil společně s Borisem Chlebnikovem, připadal nám na terase Thermalu, kde se v poledne scházejí přítomní filmaři, ještě skoro nedospěle. Ale když pak před dvěma lety přijel se svým prvním samostatným filmem *Prosté věci*, už zvedal nad hlavu cenu, kterou mu udělila porota, se sebevědomým gestem muže, který ví, jaké filmy chce dělat. A brzy ukázal, že rozhodně nechce plout středem proudu: film *Jak jsem dopadl tohle léto* se stal největším překvapením letošního Berlinale a Alexej Popogrebskij se s ním vrátil potřetí do Karlových Varů – tentokrát v roli porotce.

Eva Zaoralová, umělecká ředitelka MFF KV

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD

DENÍKU PRÁVO

Po pátečním sečtení hlasů v soutěži Divácké ceny deníku Právo se v první desítce stále drží dva české filmy, populární komedie Jiřího Vejdělky *Ženy v pokušení* a dokument Katka režisérky Heleny Třeštíkové. Oba se na předních příčkách umísťovaly celý týden. Nově se však do vedení dostal dánský film *Veteráni*, který je zařazen do sekce Jiný pohled. Hlasování festivalových diváků se definitivně uzavřelo až po uzavěrcce. (far)

Název filmu	Známka
1. <i>Veteráni</i> / Oldboys	1,12
2. <i>Ježek</i> / Le Herisson	1,13
3. <i>Zvuk hluku</i> / Sound of Noise	1,14
4. <i>Vždy připraven!</i> / Friendship!	1,14
5. <i>Tucker & Dale vs. Zlo</i> / Tucker & Dale vs Evil	1,17
6. <i>Ženy v pokušení</i> / Ženy v pokušení	1,17
7. <i>80 dnů</i> / 80 egunean	1,19
8. <i>To nejdůležitější</i> / The Be All and End All	1,19
9. <i>Katka</i> / Katka	1,22
10. <i>Pan Nikdo</i> / Mr. Nobody	1,24

OSOBNOST DNE

ADRIAN GRENIER NEMÁ RÁD, KDYŽ MU NĚKDO ŘÍKÁ, CO MÁ DĚLAT

Za kamerou jsem pánem já

Cestou do Karlových Varů mu ztratili kufry. „Zatím jsem neměl čas ani koupit si spodní prádlo, tak se musím obejít bez něj,“ vtipkuje usměvavý Američan **ADRIAN GRENIER**, americký režisér, producent, muzikant a herec, který se proslavil rolí v seriálu HBO *Vincentův svět*. Na festival přivezl svůj dokument *Teenage Paparazzo* o třináctiletém fotografovi celebrit, a tak jsme řešili i jaké to je, být slavný.

Americký režisér, producent, muzikant, herec a krasavec Adrian Grenier

Ilona Franczková

■ Film *Teenage Paparazzo* je o slávě a o tom, jak člověka ovlivňuje. Vám sláva přinesla něco dobrého, nebo je to jenom otrava?

Stejně jako u všeho ostatního v životě je i na slávě něco dobrého i špatného. Přináší nové příležitosti, ale zároveň je popularita velké břemeno. Rozhodně je to velmi zvláštní zkušenost. Jeden den si jdete jenom tak anonymně po ulici a druhý den je všechno jinak. Chvilí trvá, než se s tím člověk naučí žít, protože manuál vám k tomu nikdo nedá.

■ Ve svém dokumentu se pohybujete před kamerou a přímo do příběhu vstupujete. To přišlo přirozeně, nebo byl tak osobní přístup od začátku váš záměr?

Vědomě jsem se rozhodl, že se pokusím smazat hranice, zrušit bariéry a narušit fasády. Jsem rád, že se nám povedlo naplnit rčení, že „umění napodobuje život a život napodobuje umění“. Vystupuju ve filmu proto, že nemůžete točit film o paparazzi bez celebrit.

A sám sobě jsem za to nemusel nic platit. Už takhle jsem vděčný za to, že se se mnou o své zkušenosti s paparazzi podělili Lindsay Lohan, Matt Damon, Eva Longoria a Paris Hilton.

■ Jaká je mediálně proslulá dědička Paris Hilton?

Myslím, že do jisté míry hraje roli, jaká se od ní očekává. Protože když se podíváte na její starší rozhovory, zdá se, že je docela přemýšlivá.

■ Přivezl jste si s sebou do Varů kytaru. Hudba je pro vás „jen“ zábava, nebo i práce?

Vozím kytaru všude, kdyby byla příležitost si zahrát. Hraju v indie-rockové kapele The Honey Brothers a musíme regulérně zkoušet, což tak úplně vždycky zábava není. Vyžaduje to disciplínu. Ale samotné hraní mě baví moc.

■ Chtěl jste být původně herec, nebo režisér?

Ani nevím, co přišlo první. Na střední škole mě to táhlo spíš do divadelního kroužku a k pianu než ke sportu. A ve stejnou dobu jsme s kamarády začali točit filmy na starou kameru Hi8. Teď už

je to běžné, ale tehdy neexistoval kanál Youtube a každý druhý člověk neměl digitální kameru. V 90. letech tyhle „udělej si sám“ filmy teprve začínaly.

■ Jako herec nemáte nad následným dílem tolik kontroly jako režisér. Jak to vnímáte?

Přesně proto jsem rád za kamerou. Když hrajete, snadno ztratíte přehled o celku. Pracujete s vlastním nitrem a na někom jiném je, aby vám řekl, jestli to děláte dobře, nebo ne. Ale za kamerou jste pánem svého osudu vy.

■ Před dvěma lety jsme tu viděli komedii *Powerova dobrodružství*, kde jste také hrál.

Natočil to můj kamarád Ari Gold. Před pár dny jsme se potkali a říkal mi, že se mi tady bude určitě líbit a že se tu o mě dobře postarají.

■ Máte prý dneska narozeniny. Když tu v neděli slavil své jubileum herec Jiří Macháček, přišel mu na mejdan Jude Law. S kým budete oslavovat vy?

Slyšel jsem, že proběhlo nějaké karaoke, tak doufám, že mě taky čeká něco podobného. ■

REALITA.DOC

Filip Šebek

Dokumentární úhel pohledu

John Boorman, portrét

Francie, 2009, 52 min.

10. 7., 15:30, Kinosál B

I kdyby za svůj život natočil John Boorman pouze *Excalibur*, je pro mě jedním z největších světových režisérů. On je ale autorem i takových skvostů, jako jsou mrazivě znepokojivý snímek *Vysvobození* nebo komorní, ale o to drásavější film s Toširem Mifunem a Leem Marvinem *Peklo v Pacifiku*. Dokument o uznávaném britském tvůrce společně natočili známý filmový kritik Michel Ciment a filmový vědec Philippe Pilard a nemusím dodávat, že se v něm dozvíte spoustu zajímavého nejen z Boormanovy dlouhé režisérské kariéry, ale i z jeho soukromého života.

Začalo to lpanemou

USA, 2010, 87 min.

10. 7., 19:00, Divadlo Husovka

Znáte Os Mutantes? Pokud ne, měli byste si rychle doplnit mezeru v hudebním vzdělání, neboť tato brazilská skupina fungující od konce 60. let a kombinující garážový rock, soul a brazilský folk s nesmyslnými surrealistickými texty zásadně ovlivnila nejen Sepulturu. Kurt Cobain její členy dokonce osobním dopisem vyzval k comebacku a Beck na jejich počest napsal píseň *Tropicália*. Kromě záběrů z jejich návratu na scénu v roce 2006 se v dokumentu řada známých hudebníků od Davida Byrnea přes Denvendu Bannharta zamýšlí nad jedinečnou pozicí brazilské hudby v globální kultuře.

Rytmus svobody

Polsko, 2010, 75 min.

10. 7., 16:00, Divadlo Husovka

Také poslední dokument, který letos doporučím, bude plný hudby. Tentokrát polské. Ve snímku, kterým provází zkušený britský hudební publicista Chris Salewitz, zavzpomínáme na vývoj polské rockové scény od 60. let až k pádu komunistického režimu. Unikátní záběry z Jarocinu, největšího festivalu ve východní Evropě, a koncertů skupin Brygada Kryzys, T. Love, Maanam, Kult, Republika či Lady Pank doplňují rozhovory s polskými hudebníky, kteří vám objasní, „jak svrhnout totalitní režim pomocí domácího zesilovače“.

ROZHOVOR

LOŇSKÝ KARLOVARSKÝ VÍTEŽ FRÉDÉRIC DUMONT:

Kočky jsem nechal na pokoji

Loni v hlavní soutěži karlovarského festivalu triumfoval debutem *Anděl u moře*. Film belgického režiséra **FRÉDÉRIC DUMONTA** byl hodně autobiografický. Vyprávěl o otci, jenž trpí duševní chorobou – kupříkladu se vyžívá v přejíždění koček – a o jeho malém synovi, který ho přesto moc obdivuje. Dumont do filmu promítl vlastní vzpomínky na dětství. Snímek sbírá ceny po festivalech a dostal se už i do kin ve Francii, Belgii či Švýcarsku. Jeho tvůrce se po roce vrátil do města kolonád.

Zbyněk Vlasák

■ Když jsme spolu dělali rozhovor loni, slíbil jste mi, že už nikdy žádnou kočku autem nepřejedete. Dodržel jste to?

Ano, dodržel (smích). Ale opravdu jsem nečekal, že tahle scéna vyvolá tolik reakcí po celém světě.

■ Co vás a váš film za poslední rok v souvislosti s karlovarským triumfem potkalo?

Byla to velká změna v osobním i profesním životě. Loni jsme odjížděli v neděli ráno z Karlových Varů a večer dorazili do Bruselu. A do pondělka nám přišlo patnáct pozvánek na různé festivaly. Film sbírá další úspěchy – má už sedm cen. Rok s ním nepřetržitě cestuju, podíval jsem se třeba do Sanghaje; seznámil jsem se se spoustou producentů a sehnal peníze na nový snímek. Zdá se, že nebudu muset čekat osm let jako na svůj debut, že budou stačit roky dva.

Osobně mi to dalo hodně energie, stihl jsem zplodit tři scénáře. Žiju v mnohem větší rychlosti, nabyl jsem profesní i životní sebevědomí.

■ O čem bude váš příští film?

Napsal jsem trilogii o vztazích mezi otcem a synem. První díl byl *Anděl u moře*, druhý se bude jmenovat *Animal*. Pojednává o otci, který je zoologem a žije v severní Kanadě. Má osmileté dítě, které v tom filmu zemře. On

Frédéric Dumont poslední rok procestoval.

jeho mrtvé tělo ukradne z márnice a na svých zádech ho odnáší do přírody.

■ Už vidím tu scénu... Bude *Animal* podobně osobní jako *Anděl u moře*?

Nebude autobiografický. Ale sám mám čtyřletou dceru a před více než rokem jsem s ní byl

v Montrealu. Najednou jsem poprvé v životě pocítil úzkost, že bych ji mohl ztratit. Během dalších tří měsíců jsem se pak do stejného pocitu ponořil, objevil v sobě něco základního, zvířecího. Během těch týdnů vznikl scénář. Uvidíme, co z něj bude. ■

AKCE INDUSTRY

Milion a Hollywood

Karlovarský festival nejsou jen projekce a červené koberce. Probírá se tu rovněž filmový trh. Oddělení Film Industry nachystalo na letošek řadu akcí, na kterých se řešil Hollywood i připravované dokumenty a hrané snímky.

Zbyněk Vlasák

V rámci akce Work in progress 2010 bylo mezinárodním distributorům a dramaturgům festivalů prezentováno šestnáct vznikajících

cích filmů z regionu střední a východní Evropy. Z těch českých se představily například *Hlava – ruce – srdce* režiséra Davida Jařaba či *Největší z Čechů* Roberta Sedláčka. Slovenskou nadějí je pak snímek Zuzany Liové *Dom*.

Na karlovarském festivalu mělo svou prezentaci také devět dokumentů ze stejného regionu. Nechyběla situační dokumentární komedie Eriky Hníkové *Nesvabov* a dalším z vybraných byl snímek *Vše pro dobro světa* a *Nošovic* Víta Klusáka, který se dívá na jednu moravskoslezskou vesnici s obří automobilkou.

Během diskuse na rok od roku prestižnějším hollywoodském panelu se dostalo také na remaky a běžnou praxi, že Američané financují třeba film v rumunštině s tím, že z něj později vznikne

americký remake. Předseda hlavní poroty Ron Yerxa na panelu rovněž upozornil na vzrůstající moc marketingových oddělení.

Jak naložit s milionem eur určeným na podporu zahraničních filmů, které budou nést tuzemskou stopu, řeší Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie. Ve Varech se o tom radil s rakouskými, německými a polskými odborníky. „Začínáme, učíme se, a proto jsme ani nechtěli nastavovat od počátku striktní pravidla,“ říká Přemysl Šoba z českého fondu.

Tradičně se na festivalu prodávají české snímky do zahraničních distribucí a zahraniční do té české. Zájem je hlavně o soutěžní *Moskytiér* a tři filmy z Work in progress – *Adalbert's Dream* a slovenské snímky *Marhuťový ostrov* a *Dom*. ■

Andrea Szczuková, šéfká Film Industry

ROZHOVOR

Z FESTIVALU V SUNDANCE DORAZIL DO VARŮ SNÍMEK O NEZAMĚSTNANÝCH KRAVAŤÁČÍCH

Je to boj

JOHN WELLS přijel na festival uvést mezinárodní premiéru svého filmu *Manažeři* s Benem Affleckem a Tommym Lee Jonesem v hlavních rolích. Ačkoli je Wellsovi přes padesát, pravdivý snímek o tom, co se stane, když slušně vydělávající muži ztratí práci, je jeho celovečerním debutem. Sympatický Američan je totiž především uznávaný televizní producent. Díky němu vznikly mimo jiné dva výborné americké seriály: *Pohotovost* a *The West Wing* (Západní křídlo).

Veronika Bednářová

■ Váš film *Manažeři* je o tom, co se stane, když muž ztratí zaměstnání, kancelář, mobil, kabriolet, členství v golfovém klubu a posléze dům. Proč ale končí happyendem? Postava, kterou hraje Ben Affleck, práci znovu najde.

To je zvláštní – včera v diskusi s diváky ve Varech zazněla podobná otázka. Někdo se mě zeptal, jestli byl nutný tak sentimentální konec. To mě rozesmálo, protože jsem se zhruba půl roku dohadoval s americkým distributorem, abych mohl konec nechat co nejméně sentimentální. V USA lidé konec filmu vůbec nevnímají optimisticky. Spolupracovníci na mě dokonce hodně tlačí, abych natočil ještě veselejší konec. Můžeme to ještě stihnout, protože oficiální premiéra filmu bude v USA až v říjnu.

■ Evropané se na tyto věci dívají jinak. Pro nás je to, že si nezaměstnaný manažer znovu najde místo, prostě happyend.

Jenže musí prodat dům, protože nemá na hypotéku. A v Americe se mnoho lidí strašně bojí, že přijdou o majetek. Jeden člověk se na testovacím promítání ptal, jestli film ve videopůjčovnách zařadí-

me do oddělení hororů. Velká část amerického publika bude na tento snímek reagovat jako na tragédii.

■ Podle filmu to skoro vypadá, že těmi, koho ekonomická krize zasáhla emocionálně nej-

Takhle režisér John Wells trénuje každý záběr.

víc, jsou lidé ze střední vrstvy, ne dělníci.

Je to tak. Dělníci, se kterými jsem mluvil, říkali: „Když kolem jede nákladák, vím, že jsem mu montoval nárazník. Můžu ukázat na dům, který jsem postavil. Udělal jsem něco rukama.“ Ztracení jsou chlápci z kanceláří, bankéři, finančníci, pojišťováci. Neměli žádný hmatatelný výsledek své práce, a tak jediný způsob, jak mohli ostatním předvést, co dělají, byly peníze: auto, oblečení, mobil. Když o to přišli, ztratili identitu. Proto se hlavní hrdina filmu stane na čas tesařem.

■ Ve filmu hrají vedle Afflecka a Jonese také Kevin Costner a Chris Cooper. Jak se vám pro nezávislý film podařilo získat tak luxusní herecké obsazení?

Hlavně díky tomu, že ani slavní herci nemají tolik příležitostí. Za poslední rok a půl se v USA točily jen akční filmy, horory, romantické komedie a filmy se superhrdiny. Například Tommy Lee dostal nabídky točit filmy *Captain America* a *Muži v černém III*. Ben dělal gangsterku o vyloupení banky, kterou i režíroval. Chris Cooper neměl práci vůbec žádnou; nikdo z lidí, s nimiž obvykle spolupracuje, netočí. Kevin Costner je na tom stejně.

■ *Manažeři* jim ale nabídli zajímavé herecké příležitosti, navíc mohli natočit film o současné Americe.

Manažeři Tommy Lee Jones a Ben Affleck

Přesně tak. Herci si přečetli scénář a role ihned přijali – prý se s nimi mohou dobře identifikovat. Každý zná někoho, koho zrovna nedávno vyhodili z práce. Ve stejné situaci byl švagr Chrise Coopera a řada přátel Bena Afflecka, se kterými vyrůstal v Bostonu.

■ Zůstanete u režijní dráhy?

Rád bych. Ale bude to těžké. Momentálně je velmi obtížné sehnat peníze na vážnější film. Velká studia takové snímky pře-

stala točit, selhaly i zahraniční předprodeje, na které jsme od bank dostávali úvěry. Takže je to boj. Chystali jsme další film Todda Heinze s Kate Winslet, ale nakonec jsme ho nemohli natočit, udělali jsme z něj jen miniseriál pro HBO. Ale v něčem je to dobré. Hollywood mnoho let dominoval zahraničním tržím, teď na to nemá sílu. Tím se ve Státech otevírá prostor pro evropské filmy – nebude je mít kdo vytlačovat z distribuce.

HLAVNÍ POROTA

Soudný člověk do multiplexů nechodí

Nikdy na karlovarském festivalu s žádným ze svých filmů nesoutěžil, letos však usedl mezi hlavní porotce. „Je to skvělá práce. Člověk je na festivalu po celou dobu jeho konání, potkává lidi, se kterými se rok neviděl, zhlédne spoustu fantastických filmů a ještě navštíví večírky, které k Varům neodmyslitelně patří,“ pochvaluje si režisér BOHDAN SLÁMA.

Honza Dědek

Mezi soudci nezasedl poprvé, má za sebou zkušenost z festivalu Mladá kamera v Uničově.

„Taky jsem nějaký čas učil na FAMU, což je podobné jako sedět v porotě mezinárodního festivalu – v obou případech člověk analyzuje filmy,“ tvrdí se svérázností sobě vlastní režisér snímků *Dívoké včely*, *Štěstí* či *Venkovský učitel*.

A stejně upřímně i pokračuje: „Dokud jsem nedorazil do Varů,

vůbec jsem netušil, s kým v porotě zasednu. Teprve při prvním setkání jsem zjistil, že mou kolegyní bude i fantastická herečka Mirjana Karanović, kterou obdivuji už od Kusturicova filmu *Otec na služební cestě*. To pro mě bylo velké překvapení!“ světuje se Bohdan Sláma, který v současné době popisuje scénář ke svému novému filmu.

Ten by měl začít točit příští jaro a na plátnech kin by se měl objevit koncem roku 2011 nebo zkrájí roku následujícího.

Režisér úspěšných a ceněných filmů ve svém případě hovoří o štěstí, které dosud jeho filmy potkalo – přestože se promítaly v multiplexech, publikum si k nim našlo cestu.

„Považuji za zázrak, že diváci překonali odpor k tomuto prostředí a přišli na můj film. Soudný člověk totiž do multiplexů nechodí, protože to jsou neuvěřitelně hnusná kina. Odporné výroby peněz, kam se člověk jde přežrat dvěma kily popcornu a k tomu zhlédnout nějaký film. Bohužel

Režisér Bohdan Sláma letos usedl mezi porotce.

spousta českých snímků takové štěstí nemá. Měly by šanci uspět u festivalového publika, ale to je nemůže vidět – do multiplexů na ně nepřijdou a artová kina, kam by na ně lidi naopak chodili rádi, skoro neexistují,“ soudí Bohdan Sláma a srovnává v tomto ohledu situaci Česka a sousedního Německa, kde své filmy *Štěstí*

a *Venkovský učitel* v mnoha městech uvedl.

„V Německu má skoro každé větší město svůj multiplex, ale zároveň i artové kino, což je instituce kulturní, tedy nikoliv určená k vydělávání peněz. Pochopitelně je podporovaná městem, které je hrdé, že jako každá kulturní společnost má vedle divadla, knihov-

Jak se seznámili

Jednu ze základních kvalifikací pro práci porotce – schopnost přemýšlet a hovořit o filmu, prožít jej a zároveň „uchopit“ – splňuje Bohdan Sláma beze zbytku. Žádný film se před ním „neschová“, stejně jako sám na sebe je náročný i na tvorbu druhých. Bohdan je fanouškem karlovarského festivalu, a navíc vaří výborný čaj.

Karel Och, programový ředitel MFF KV

ny a koncertního sálu i své kino, kde se promítají umělecky hodnotné filmy. V Česku se bohužel podpora kultury pořád ještě nedostala do módy,“ soudí Bohdan Sláma. Vysvětluje také, proč si návštěvníci karlovarský festival tak oblíbili: „Lidi z celé republiky se stahují do Varů, aby viděli hodnotné filmy a nakoukali je ve společnosti těch, kteří se na ně umí dívat stejnými očima, protože jinde v naší zemi takovouhle možnost nemají.“

To je ostatně důvod, proč sem jezdívám i já.

Členové hlavní poroty (zleva): Lee Chang-dong, Lola Mayo, Alexej Popogrebskij, Ron Yerxa, Mirjana Karanović, Bohdan Sláma a David Stratton

KONSTANTINOVY LÁZNĚ

LÁZNĚ VAŠEHO SRDCE

Bud'te prvními hosty našeho nového Wellness centra Konstantin

- ♥ Bazén, vířivky, sauny, aromaterapie, zážitkové masáže i klasické lázeňské procedury.
- ♥ Čerstvý vzduch, panenská příroda s možnostmi sportovního i kulturního vyžití - Nordic Walking, cyklotrasy, výjízdky na koni, solná jeskyně.
- ♥ Profesionální péče v rodinném prostředí.
- ♥ Wellness týden i lázeňské pobyty hrazené zdravotními pojišťovnami, dovolená a týdenní pobyty po celé prázdniny - to je léto v Konstantinových Lázních.

Nečekejte s dovolenou na počasí, u nás je krásně už teď!

PODPORENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

Léčebné lázně Konstantinovy Lázně a.s.
Tel.: + 420 374 615 511 - 512
e-mail: puk@konstantinovy.cz
www.konstantinovy.cz

KONSTANTINOVY LÁZNĚ
LÉČEBNÉ LÁZNĚ A.S.

Foto: Jan Handrejch

Jaroslava zajímá vzdělání.

POTKALI SE U THERMALU

Životní lekce Davida Ondříčka

Ilona Francková

Herec **Jaroslav Plesl** si připravil vypečené otázky pro režiséra **Davida Ondříčka**.

■ **Jaroslav:** Říká se, že každý slušný člověk má gymnázium. Máš gymnázium?

■ **David:** Dokonce s matematicko-fyzikálním zaměřením, což pro mě bylo neskutečné utrpení.

■ **Jaroslav:** To tě nutil tatínek, abys šel studovat matematiku?

■ **David:** Mě táta nikdy do ničeho nenutil. Jen mi občas něco rozmluvil. Třeba když jsem mu řekl, že bych chtěl být kameraman, poradil mi, abych byl radši režisér, protože ten má film víc ve svých rukou. Původně jsem se hlásil na sportovní gympl. Myslel jsem si, že budu sportovec-intelektuál, ale nedostal jsem se tam. Tak jsem šel na Zatlanku v domněnání, že to bude normální škola, ale tam měli všichni složitý kalkulačky a vypadali jako inženýři už ve 14 letech.

■ **Jaroslav:** Já už jsem na střední

věděl, že budu studovat herectví. Jak jsi to měl tehdy ty?

■ **David:** Směřoval jsem k filmu už od dětství a v patnácti jsem začal hodně fotit. Jirka Krejčík, syn režiséra Krejčíka, mě to učil a mě to šleň bavilo. Jednou jsme se rozhodli, že budeme fotit reportáž o lidech v metru. Jirka mi vysvětlil, že jedna metoda je k někomu přijít, vyfotit ho, na nic se neptat a jít dál. Vzal si foťák, vyfotil chlapa, jak vystupuje z eskalátoru... a ten chlap mu dal pěstí a vyrazil mu zub. To byla moje první lekce reportážní fotografie. ■

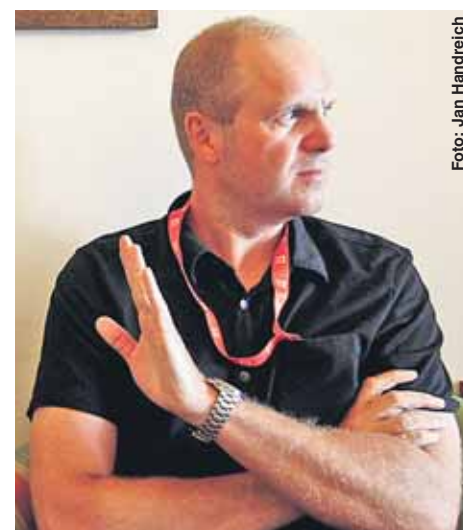

Foto: Jan Handrejch

David chtěl být sportovec-intelektuál.

FILMBIZÁRIUM 2010

Nejčastější návštěvníci

Vary jsou poutním místem, mekkou filmařů. O řadě velkých jmen je tu pravidelně slyšet, protože se k nám jejich nositelé rádi vrací. A jiní se zase rádi vrací, aby o nich bylo víc slyšet. To rozhodně není případ skvělého herce Jiřího Macháčka, který zde v červenci slaví narozeniny a vždycky je z toho ve Varech pořádné haló. Pánové Svěrák a Smoljak sem jezdili už od pětasedmdesátého a vznikla z toho krásná série fotek obou přátel u poštovní schránky, která bohužel skončila.

Režisér **John Appel** je ve Varech pečený vařený.

S otevřenou náručí však pořadatelé vítají i řadu zahraničních jmen, na která vzpomíná programový ředitel Karel Och: „Režisér dokumentů John Appel jezdí často, protože ho to tady prostě baví. Byl tu letos poštěstě, přičemž tu dvakrát soutěžil. Sergej Loznica je tady pořád. A v případě českých tvůrců je to trochu zavádějící, protože často přijíždějí i jako diváci. Napadá mě paní Třeštíková, která do Varů míří každý rok. A samozřejmě nás pravidelně navštěvuje řada lidí z oboru, kteří ale nejsou tak známí.“

Věříme však, že i mezi vámi samotnými je celá řada rekordmanů, jejichž počet návštěv je v řadu dvojciferných čísel. Proto na konec tohoto článku bez ostychu dopište své jméno... (kub)

STATISTIKY

Nezhubneme!

Festival ani letos rozhodně nezhubne. Naopak, od povolení opasku o další díрку ho dělí tisícovka. Ke včerejší jedenácté hodině dopolední se v Karlových Varech akreditovalo 10 959 návštěvníků. Loňský ročník napočítal na samém konci celkem 12 061 akreditovaných hostů a letošní návštěvnost nejspíš bude zítra odpoledne vyhodnocena jako podobně vysoká. Už včera byla překonána závěrečná statistika předloňského festivalu – v roce 2008 přijelo 10 872 hostů.

Přivítali jsme dosud 302 filmařů, 760 filmových profesionálů a 592 novinářů. Opozducům, kteří snad dorazili až během včerejška, uteklo celkem 336 projekcí, několik desítek jich však ještě proběhne. Koupili jste si zatím 122 464 lístků a další se stále prodávají. A poslední film, závěrečného francouzského **(K)lamače srdcí**, můžete vidět dnes od 23:00 ve Velkém sále. (kub)

Hvězda první velikosti.
Přesto ji můžete mít
jen pro sebe.

Naše nová největší hvězda se představí na prestižním filmovém festivalu v České republice. Těšte se na nové Audi A8. Audi. Oficiální vůz 45. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 7,6–9,5 l/100 km a 199–219 g/km.

Náskok díky technice

PROGRAM NA DNEŠEK TODAY'S PROGRAM

9:30

Malý sál 922

Normal / Normal

Režie: Julius Ševčík
Czech Republic, Macedonia, 2009, 85 min.

Obávaný sériový vrah Peter Kurten se dobrovolně vydá do rukou spravedlnosti. Obhajoby muže, který děsil Německo na přelomu 20. a 30. let, se ujme mladý právník toužící dokázat Kurtenovu psychickou výslnost. Během studia případu a setkání s inteligentním, chladnokrevným manipulátorem se ovšem dosavadní žebříček hodnot mladého idealisty bori... Režisér Julius Ševčík ve svém expresivně pojatém thrilleru relativizuje otázku zločinu, trestu a normalnosti v Německu těsně před nástupem nacismu.

Dreaded serial killer Peter Kurten voluntarily turns himself over to the authorities. A young lawyer, eager to prove Kurten's mental derangement, agrees to defend a man who terrorized Germany between 1929 and 1931. In studying the case and meeting with the intelligent, cold-blooded manipulator, the young idealist's values become warped.... Director Julius Ševčík's expressive thriller relativizes questions of crime, punishment, and normality just prior to the rise of Nazism in Germany.

10:00

Espace Dorleans 9E1

Davidan dar mian abr-ha / Cestování oblaky

Režie: Amin Farajpour
Iran, 2010, 76 min.

Středoškolák Milad nejprve sáhne po cigaretě a potom po drogách... Je však skutečně outsiderem, který všechno vlastní vinou prohrál? Debutující Amin Farajpour podává svědectví o dušivě sítí vztahových i sociálních represí, kterým nesvobodná iránská společnost vystavuje přirozeně svobodomyšlného mladého člověka. Energetická reminiscence na Truffautův snímek

Nikdo mě nemá rád (1959) spojuje živý dokumentaristický styl se sociálněkritickým tónem.

A high schooler named Milad first tries cigarettes and then drugs... But is he really an outsider who lost everything through his own actions? Debut writer-director Amin Farajpour bears witness to the stifling network of relational and social repression which Iran's autocratic society imposes on a naturally freethinking young man. Reminiscent of Truffaut's *The 400 Blows* (1959), this hard-hitting film combines a lively documentary style with a socially critical tone.

10:00

Kino Čas 9C2

Zitra se bude... / Zítřka se bude...

Režie: Jan Hřebejk
Czech Republic, 2010, 75 min.

Jan Hřebejk se představuje jako dokumentarista – autor záznamu moderní opery Aleše Březiny a Jiřího Nekvasila, jejíž ústřední postavou je JUDr. Milada Horáková, poslankyně za Československou stranu národně socialistickou, která se stala obětí komunistické zvěle a byla odsouzena k smrti ve vykonstruovaném soudním procesu. Opera měla premiéru v pražském Divadle Kolowrat 9. dubna 2008 a diváci i kritika ocenili její aktuální téma i sugestivní výkon Soni Červené.

Jan Hřebejk is presented here as a documentarist, capturing on film a modern opera by Aleš Březina and Jiří Nekvasil about Dr. Milada Horáková, member of parliament for the Czechoslo-

vak National Socialist Party, who became a victim of Communist tyranny and was sentenced to death during a show trial. The opera was premiered in Prague's Kolowrat theatre on 9 April 2008 and both audiences and critics hailed the production for its topical theme and suggestive performance by Soňa Červená.

10:00

Kino Drahomíra 9K1

Pa-ju / Paju

Režie: Park Chan-ok
South Korea, 2009, 111 min.

Druhý celovečerní film jedné z nejvýraznějších korejských filmařek současnosti zahajoval letošní festival v Rotterdamu. Přináší komplikovaný příběh mladé ženy, která se po několika letech vrací do rodného městečka Paju, kde je konfrontována s novými okolnostmi tragické smrti své sestry a je nucena znovu se setkat se sestřiným manželem a postavit se dávným tajemstvím.

The second feature from one of Korea's most outstanding contemporary filmmakers opened this year's Rotterdam festival. It presents the complicated story of a young woman who returns after a long absence to her hometown of Paju where she is confronted with new circumstances surrounding the tragic death of her sister and forced to meet her sister's husband and stand up to an old secret.

10:30

Lázně III 9L1

Petrolejobové lampy / Petrolejobové lampy

Režie: Juraj Herz
Czechoslovakia, 1971, 101 min.

Maloměsto v éře secese není místem lidské vzájemnosti, jak ho dnes můžeme nekriticky chápat. Odvaha mladé Stěpy žít jinak než ostatní je vnímána jako nepřipustná, její trpký osud pak jako spravedlivý trest, který nevzbuzuje lítost.

Sugestivní dobová studie má zároveň nadčasovou platnost, když dokládá, že ideály většinou trskotají na ostrých hranách reality.

The provincial town during the Sezession era was not a place of human solidarity as it might indiscriminately appear to us today. The courage of young Stěpa to live differently from other people is perceived as inadmissible, and her harsh fate as a just punishment which fails to incite pity. This powerful period study also has a timeless validity, since it demonstrates that ideals generally shatter on the sharp edges of reality.

12:30

Kino Čas 9C4

Bardsongs / Písně bardů

Režie: Sander Francken
Netherlands, 2010, 94 min.

Povídkový film z exotických oblastí Indie a Mali, v němž vyslechneme tři písně, tři příběhy a bezpočet nadčasových moudr. Dynamický snímek se sympatickými postavami oslavuje lidové vyprávěčství i lidskou prostotu, ve které nachází mnoho obecně platných ponaučení.

Set in India and Mali, this story showcase presents three songs, three stories, and myriad timeless wisdom. A dynamic film with agreeable characters that celebrates the narrative art form and the type of human simplicity that can offer sound advice for our everyday lives.

12:30

Kinosál B 952

Deeper Than Yesterday / Hluběji než včera

Režie: Ariel Kleiman
Australia, 2009, 20 min.

Po třech měsících pod vodou se chlapi začnou chovat jako zvířata. Oleg se bojí, že zároveň se společenskými zábrany ztratí i sám sebe.

After three months submerged under water, the men have become savages. Oleg fears that losing perspective may mean losing himself.

Derby / Derby

Režie: Paul Negoescu
Romania, 2010, 15 min.

Mircea má patnáctiletou dceru a její přítel je dnes pozván na rodinnou večeři. Přijde o něco dřív a oba zmizí v jejím pokoji. Zatímco se otec Mircea dívá na televizi, z pokojíku se ozývá divčino vzdychání. Aby toho nebylo málo, u večeře se Mircea dozví, že mladík fandí jinému fotbalovému mužstvu.

Mircea has a 15-year-old daughter whose boyfriend is invited to dine with the family. He arrives early and they go to her bedroom. While watching TV, Mircea can hear his daughter moaning from her room. The dinner starts and Mircea finds out that the boyfriend supports a different football team.

Infinite Memory / Nekonečná paměť

Režie: Relinde de Graaff
Spain, 2010, 3 min.

Všichni máme vzpomínky, ale kam až sahají?

We all have memories. But how far back do they go?

Wattwanderer / Mělčináři

Režie: Max Zähle
Germany, 2009, 13 min.

Rodina Krögerových se vzájemně odcizila. V den manžellových narozenin se Anne rozhodne zorganizovat rodinný výlet, aby se zase všichni sblížili. Kvůli vzájemnému nepochopení se z výletu stane podivná pouť, na jejímž konci se nicméně všichni dají dohromady i přes vzájemné rozdíly – dokud nedojde k další hádce.

The Kröger family has drifted apart. To bring everyone together again, mother Anne organises a family trip to the mudlands for her husband's birthday. However, mutual lack of understanding turns the trip into a bizarre odyssey, at the end of which the family pulls together in spite

of all their differences... until the next fight breaks out.

Usnula jsem / Usnula jsem

Režie: Kristina Dufková
Czech Republic, Mexico, 2009, 20 min.

Holčička jde brzy ráno s rodiči na pohřeb své tety. Na chvíli se od rodičů vzdálí, a protože je ještě ospalá, sedne si a usne na jednom z hrobů. Když se probudí, zjistí, že se ocitla ve světě mrtvých. Jak se teď dostane zpátky na zem, mezi živé, za svými rodiči?

Early one morning, a little girl is taken by her parents to her aunt's funeral. She wanders off for a moment and because she is still sleepy, she sits down and falls asleep on a grave. When she wakes up, she finds herself in the world of the dead. How will she get back to her parents?

12:30

Malý sál 925

Le quattro volte / Čtyřikrát

Režie: Michelangelo Frammartino
Italy, Germany, Switzerland, 2010, 88 min.

Starý a nemocí sužovaný pastýř, kůzle, vzrostlá jedle a kouřící uhelný mlíř jsou čtyřmi protagonisty uchvacující poetické vize životního a přírodního cyklu. Obrazově vyprávění na pomezí hraného filmu a dokumentu, prosté dialogů, zasazené do kalábrijské vesničky získalo letos v Cannes cenu Europa Cinemas.

pokračování na straně 7 ➡

www.rwe.cz

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

hlavní partner 45. Mezinárodního
filmového festivalu Karlovy Vary

RWE

The energy to lead

➡ pokračování ze strany 6

An ill and elderly goatherd, a kid, a majestic fir, and a smoking charcoal kiln are the four protagonists of a captivating and poetic vision of the cycles of life and nature. Set in a Calabrian village, the visual narrative, bereft of dialogue and straddling the line between drama and documentary, received the Europa Cinemas Award at this year's Cannes festival.

13:00

Divadlo Husovka 9H2

Vihir / Studna

Režie: Umesh Vinayak Kulkarni
India, 2009, 120 min.

Čtrnáctiletý Samir prožívá léto u příbuzných na venkově spolu se starším bratrancem Nachiketem. Zatímco v domě se schyluje ke svatbě, chlapi většinu času tráví u staré studny v kopcích koupáním a sněním. Jen tady se cítí svobodně – a v dostatečné vzdálenosti od složitých vztahů dospělých se upínají k „velkým“ problémům. V částečně autobiografickém příběhu režisér prozrazuje bytostnou radost z vyprávění, vizuální citlivost a přirozenou obraznost.

14-year-old Samir spends the summer in the country with his older cousin Nachiket in a house full of relatives. While the latter are preparing for a wedding, the boys spend most of their time swimming and dreaming by an old well in the hills. Only here can they enjoy real freedom – far enough away from the grown-ups' complex relationships, they are at leisure to focus their attention on "major" issues. In this partly autobiographical story the director betrays his essential joy in narration, visual sensibility and natural imagery.

13:00

Espace Dorleans 9E2

Circuit / Kruh

Režie: Xavier Ribera-Perpiñá
Spain, 2009, 94 min.

Renomovaný fotograf Vic a modelka Ana se rozhodnou skoncovat se svým bouřli-

vým a destruktivním milostným vztahem. Jejich příběh se odvíjí v soustředných kruzích prostoru a času na pozadí barcelonského světa módy a modelingu... Druhý snímek režiséra, který vzbudil pozornost svým celovečerním hraným avantgardním debutem A+ (2004).

Top photographer Vic and his fashion model girlfriend Ana decide to end their turbulent and destructive relationship. Their story unfolds within concentric circles of time and space, set against the backdrop of Barcelona's fashion and modelling industry. The second film by a director who earned critical acclaim for his avant-garde feature debut A+ (2004).

13:00

Kino Drahomíra 9K2

O estranho caso de Angélica / Podivný případ Angeliky

Režie: Manoel de Oliveira
Portugal, Spain, France, Brazil, 2010, 95 min.

Fotograf Isaac je najat, aby vytvořil posmrtný portrét mladé Angeliky. Přihodí se však něco, co mladíkovi převrátí celý život. Nový snímek více než stoletého režiséra Manoela de Oliveiry byl v premiéře uveden na MFF v Cannes, kde otevřel sekci Un certain regard.

Isaac, a photographer, is hired to create a posthumous portrait of young Angélica. But something happens to turn the lad's life upside down. The new film by centenarian director Manoel de Oliveira was premiered at the Cannes IFF, where it opened the section Un certain regard.

13:00

Kongresový sál 934

Mavro livadi / Černé pole

Režie: Vardis Marinakis
Greece, 2009, 104 min.

Vizuálně podmanivý celovečerní debut se odehrává v Recku v roce 1654. K ženskému klásteru na útesu hory přijíždí těžce zraněný janičár. Raněný je ošetřován i sestrou Anthi, která se do něj zamiluje. Drama o hledání především sexuální identity a svobody vyniká vytříbeným obrazovým ztvárněním.

This visually captivating feature debut takes place in Greece in 1654. A seriously wounded Janissary arrives at a cloister situated on a cliff. Sister Anthi tends the wounded soldier and eventually falls in love with him. A drama about the search for sexual identity and freedom that excels through its sophisticated visual execution.

13:30

Lázně III 9L2

Il bidone / Podvodník

Režie: Federico Fellini
Italy, France, 1955, 112 min.

Stárnoucí zloděj a jeho dva kumpáni se obohacují na lidské důvěřivosti, dokud se karta neobráti. S odkrýváním individuálního zájmu postav nabývají v původně úsměvném příběhu na síle dramatické momenty. Digitálně restaurovanou kopii ve své době nejvíce zneužívaného filmu Federica Felliniho, jak ji mohli v roce 2002 poprvé vidět diváci boloňského festivalu Immagine Ritrovata, uvádíme v české premiéře u příležitosti 90. výročí narození velkého italského režiséra.

An aging crook and his two accomplices are profiting nicely from human credulity ... until the tide turns, that is. What starts out as a good-humoured tale takes a dramatic turn when the film starts examining the characters' individual circumstances. The digitally restored copy of what was at the time the most underrated of Federico Fellini's films, presented to audiences for the first time in 2002 at Bologna's Immagine Ritrovata festival, is being screened here in its Czech premiere to mark the 90th anniversary of Italy's great director.

13:30

Richmond 9R2

O diahristis / Správce domu

Režie: Periklis Hounsoglou
Greece, 2009, 93 min.

Mírně ironický portrét krize středního věku. Pavlos se ujímá funkce správce domu, v němž právě došlo k havárii odpadního potrubí. Podaří se mu dříve spravit potrubí, nebo vlastní pošramocený život? Hounsoglou s úspěchem vytváří věrný, zábavný i dojemný portrét obyčejných mezilidských vztahů.

A gently ironic portrait of a midlife crisis. Pavlos takes over the job of building manager just as a sewage pipe bursts. Will Pavlos succeed in fixing the broken sewage pipe before he can fix his own wrecked life? Director Hounsoglou succeeds in creating a faithful, entertaining,

and even touching portrait of "ordinary" interpersonal relations.

14:00

Karlovarské městské divadlo 9D2

Bena / Bena

Režie: Niv Klainer
Israel, France, 2009, 86 min.

Zdravotník Amos žije se svým mentálně postiženým synem Yurikem. Při jednom ze svých zásahů se setkává s imigrantkou Benou, kterou se rozhodne ukrýt u sebe doma. Intimní vztahové drama s citem a vážností vykresluje Yurikovo mentální postižení i nesnadný vztah jeho otce s Benou.

Middle-aged health worker Amos lives with his mentally-disabled son Yurik. While visiting a patient, he meets illegal immigrant Bena and offers her refuge in his home. This intimate drama depicts Yurik's situation with dignity while sensitively investigating Amos's difficult relationship with immigrant Bena.

15:30

Kino Čas 9C5

Four Lions / Čtyři lvi

Režie: Christopher Morris
United Kingdom, 2010, 101 min.

Čekali jste, že se někdy zasmějete nad teroristickými útoky? Sofistikovaná, černočerná a satirická komedie o tom, zda lze být mudžáhidem s krabicí na hlavě, jestli je lepší vyhodit do povětří měšitu nebo drogerii prodávající kondomy a jak spolehlivě zabít Usámu bin Ládina. Snímek byl uveden na festivalu v Sundance.

Did you ever expect to laugh at a terrorist attack? A sophisticated, pitch-black, satirical comedy about whether it's possible to be a mujahid with a box on your head, whether it's better to blow up a mosque or a condom-selling drugstore, and whether one can reliably kill Osama bin Laden.... The movie screened at Sundance.

15:30

Kinosál B 954

Michel Ciment, le cinéma en partage / Michel Ciment, umění vnímat film

Režie: Simone Lainé
France, 2009, 52 min.

Michel Ciment je již přes padesát let svědkem velkých i malých filmových dějin. Patří mezi vůdčí francouzské filmové kritiky,

vydal řadu knih a je dlouhodobým šéfredaktorem měsíčníku Positif. Ve filmu o něm hovoří režiséři Quentin Tarantino, Atom Egoyan, Wim Wenders, Arnaud Desplechin a další osobnosti filmového světa.

Michel Ciment has been a major witness of the history of cinema for more than half a century. He is one of France's leading film critics, he has published numerous books and has been editor-in-chief of the monthly Positif for many years. In this film profile he chats to directors Quentin Tarantino, Atom Egoyan, Wim Wenders, Arnaud Desplechin and other big names from the silver screen.

John Boorman, a Portrait / John Boorman, portrét

Režie: Philippe Pilard
France, 2009, 52 min.

Michel Ciment a Philippe Pilard navštívili na jaře 2009 britského režiséra Johna Boormana v jeho irském sídle. Světově proslulý filmař vzpomíná na některé ze svých slavných snímků, např. Point Blank, Vysvobození, Excalibur či Naděje a sláva i na spolupráci s herci jako Lee Marvin, Marcello Mastroianni či Sean Connery.

In the spring of 2009 Michel Ciment and Philippe Pilard paid a visit to British director John Boorman at his home in Ireland. The internationally acclaimed filmmaker reminisces about some of his famous works, such as Point Blank, Deliverance, Excalibur and Hope and Glory, and talks about his collaboration with actors Lee Marvin, Marcello Mastroianni and Sean Connery, among others.

15:30

Malý sál 926

L'uomo nero / Případ Cézanne

Režie: Sergio Rubini
Italy, 2009, 124 min.

V duchu slavných „komedií po italsku“ natočil známý italský herec a režisér Sergio Rubini hořkosladký příběh o frustraci člověka odmítajícího žít svůj obyčejný osud, a vložil do něj úvahu o relativitě kritických soudů o uměleckých hodnotách.

In the spirit of Commedia all'italiana, well-known Italian actor and director Sergio Rubini has come up with a bittersweet tale

of the frustrations of a man who refuses to live his ordinary life, incorporating his own reflection on the relative value of critiques on art.

16:00

Divadlo Husovka 9H3

Zew wolności / Rytmus svobody

Režie: Leszek Gnoiński, Wojciech Ślota
Poland, 2010, 75 min.

Dokument s podtitulem Jak svrhnout totalitní režim pomocí domácího zesilovače ukazuje, jak v Polsku posilovala rocková hudba pocit nezávislosti od 60. let až k pádu komunistického režimu. Film plný silných, mnohdy absurdních příběhů nechává znít hudbu skupin Brygada Kryzys, Maanam, Kult, Lady Pank či Republika.

This documentary with its subtitle How to Bring Down a Totalitarian Regime with the Aid of a Home-made Amplifier demonstrates the way in which rock music in Poland bolstered the country's sense of independence from the 1960s all the way to the fall of the communist regime. Full of strong, often absurd stories, the film features music from the bands Brygada Kryzys, Maanam, Kult, Lady Pank and Republika.

16:00

Espace Dorleans 9E3

Jaloux / Žárlivost

Režie: Patrick Demers
Canada, 2010, 94 min.

Thomas a Marie jedou strávit víkend na kamarádovu chatu, kde se setkávají se sousedem Benem. Postupně ale přicházejí na to, že Ben není tím, za koho se vydává. Kdo je ve skutečnosti a co chce? Napínavý a důmyslně strukturovaný příběh o setkání, které nevratně změní životy všech zúčastněných.

Thomas and Marie go to spend the weekend at a cabin where they meet a neighbor named Ben. Eventually they realize that Ben isn't who he's pretending to be. Who is he really and what does he want? A suspenseful and ingeniously structured

pokračování na straně 8 ➡

il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti - dodavatel

45.

Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o., Jungmannova 30, 110 00 Praha 1
tel.: 221 969 730, fax: 221 969 740, e-mail: caffe@segafredo.cz, www.segafredo.it

lufthansa.com

Evropa od **2.490 Kč***

* Konečná cena za zpáteční let.

A STAR ALLIANCE MEMBER

Objevujte Evropu za překvapivě nízké ceny

Zúčastněte se do 10. 7. 2010 naší filmové soutěže na www.lufthansa-soutez.cz a vyhraďte některou z mnoha atraktivních výher.

There's no better way to fly.

Lufthansa

Sponzor projektu

KINO BEZ BARIÉR MFF KV

kino bez bariér

Kino bez bariér na 45. Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary

2. 7. – 10. 7. 2010

Nabízí:

- Asistenční servis
- Bezplatnou dopravu po Karlových Varech
- Volné vstupenky a jejich rezervace
- Informační servis

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.

Panská 1
110 00 Praha 1
T: 221 411 028
F: 221 411 033
E: kbb@kviff.com

Kontaktní místa:

- Centrála projektu v akreditačním centru hotelu Thermal
- Informační stánek u kamenné kolonády
- Kompletní informace: www.kinobezbarier.cz

Karlovy Vary International Film Festival

Partner projektu

→ pokračování ze strany 7

story about an encounter that irreversibly changes the lives of all participants.

16:00

Kino Drahomíra 9K3

Aurora / Aurora

Režie: Cristi Puiu
Romania, France, Switzerland, Germany, 2010, 181 min.

Viorel je nenápadný, čerstvě rozvedený dvačtyřicetiletý muž z předměstí Bukurešti a chystá se vraždit. Nový snímek režiséra filmu Smrt pana Lazarescu, který přispěl ke zviditelnění soudobé rumunské kinematografie, uvažuje o vraždě jako o něčem nebezpečně obvyklém.

At age 42, Viorel is an inconspicuous, newly divorced man living in the suburbs of Bucharest; he is also someone planning to commit murder. The new film by the director of The Death of Mr. Lazarescu, a movie that helped promote contemporary Romanian film, ponders murder as something dangerously ordinary.

16:00

Kongresový sál 935

Sound of Noise / Zvuk hluku

Režie: Johannes Stjärne Nilsson, Ola Simonsson
France, Sweden, Denmark, 2010, 102 min.

Hrdina originální švédské hudební komedie se sice jmenuje Amadeus, ale hudbu bytostně nesnáší. Nyní je však na stopě hudebním teroristům, kteří si jako hudební nástroj zvolili město, v němž žijí. Hrávý snímek je určen fanouškům Jacquese Tatiho či Roye Anderssona i těm, kterým se protíví hudební mainstream.

The hero of this original Swedish music comedy might go by the name Amadeus, but he can't stand music all the same. Now he's on the trail of a gang of musical terrorists who have chosen their home city as their orchestra. This playful film will delight fans of Jacques Tati or Roy Andersson, and also those who can't abide mainstream music.

16:30

Lázně III 9L3

Det enda rationella / Rozumné řešení

Režie: Jörgen Bergmark
Sweden, Germany, Italy, Finland, 2009, 104 min.

Celovečerní hraný debut Jörgena Bergmarka podle skvělého scénáře Jense Jonssona přináší osvěžující a velmi originální pohled na netradiční čtyřlůžník. Erland a Sven-Erik jsou nejlepší přátelé. Velký problém nastává, když se Erland zamiluje do kamarádovy ženy Karin a navrhne, aby oba manželské páry spolu žily pod jednou střechou. Film s výbornými hereckými výkony měl premiéru na festivalu v Benátkách 2009.

This feature debut by Jörgen Bergmark based on a brilliant script from Jens Jonsson offers a refreshing and highly original take on an unusual love quadrangle. Erland and Sven-Erik are best mates, but a problem arises when Erland falls in love with his friend's wife Karin, so he suggests that both couples live together under one roof. The film, distinguished for its superb cast, was premiered in Venice in 2009.

16:30

Richmond 9R3

Oldboys / Veteráni

Režie: Nikolaj Steen
Denmark, 2009, 97 min.

Padesátník Vagn vede osamělý život a hraje fotbal se skupinkou stejně starých a starších chlapíků. Poté, co je svým týmem na cestě do Švédska zapomenut na benzinové pumpě, dá se dohromady s mladým recidivistou a společně vyrazí honit Vagnovy spoluhráče. Severská road movie s řadou humorných, vážných, a především dobře napsaných situací.

Now in his fifties, Vagn leads a solitary life and plays football with a group of similarly aged men, some even older. After being left behind at a petrol station by his teammates on their way to a match in Sweden, he encounters a young habitual offender and together they set off in hot pursuit of Vagn's buddies. A Nordic road movie taking in a whole series of comic, serious and, above all, well-written scenarios.

17:00

Karlovarské městské divadlo 9D3

La doppia ora / Dvojitá hodina

Režie: Giuseppe Capotondi
Italy, 2009, 95 min.

Guido a osamělá Sonia se právě seznámili. Vědí o sobě málo, ale je jasné, že se vzájemně přitahují. Jejich začínající vztah je však náhle drasticky přerušen. Temná hra s žánry kombinuje film noir, thriller, love story i psychologický horor. Film získal na MFF v Benátkách cenu za ženský herecký výkon a ocenění pro nejlepší italský film.

Guido and lonely Sonia have just met. They know little about each other but there is mutual attraction. Their budding relationship, however, is suddenly, drastically cut short. This dark play on genre skilfully combines film noir, thriller, love story and psychological horror. The film won Best Actress and Best Italian Film at the Venice IFF.

18:00

Velký sál 91X

L'arnacoeur / (K)lamač srdcí

Režie: Pascal Chaumeil
France, Monaco, 2010, 105 min.

Pohledný mladý muž Alex provozuje se svou sestrou společnost, jež poskytuje vskutku speciální služby. Rozbijí partnerské vztahy na objednávku. Podarí se jim překazit chystanou svatbu krásné Juliette s bankéřem, který se znelibil jejímu otci? Romain Duris a Vanessa Paradis ve svěží romantické komedii.

Attractive young Alex and his sister run a business that offers truly special services. They destroy love relationships on demand. Will they succeed in stopping a marriage between the beautiful Juliette and a banker who has incurred her father's displeasure? Romain Duris and Vanessa Paradis star in this breezy romantic comedy.

18:30

Kino Čas 9C6

Kak ja provjol etim letom / Jak jsem dopadl tohle léto

Režie: Alexei Popogrebsky
Russia, 2010, 124 min.

Kdysi významná meteorologická stanice na opuštěném ostrově v Severním ledovém oceánu má dva obyvatele – zkušeného drsníka Sergeje a nováčka Pavla. Poté, co Pavel obdrží pro Sergeje zcela zduřující soukromou zprávu, se životy obou mužů navzájem změní. Na Berlinale oceněné, vizuálně úchvatné existenciální drama Alexeje Popogrebského, letošního člena hlavní poroty.

A once important meteorological station on a deserted island in the Arctic Ocean has only two inhabitants – experienced tough guy Sergei, and new recruit Pavel. After Pavel receives a private radio message containing devastating news for Sergei, the lives of both men will never be the same. Awarded at the Berlinale, a visually stunning existential drama by member of this year's Grand Jury, Alexei Popogrebsky.

18:30

Malý sál 927

De helaasheid der dingen / Psanci osudu

Režie: Felix van Groenigen
Belgium, Netherlands, 2009, 108 min.

Dospívající Gunther prožívá ve vesnici Reetverdegem neuvěřitelně bouřlivé a zmatené mládí, ovládané pijáckými kousky a sexuálními eskapádami otce a strýců. O mnoho let později se dospělý Gunther, nyní spisovatel, ohlíží zpět za tímto pohnutým obdobím.

In the village of Reetverdegem a teenage boy lives through an extremely turbulent and chaotic youth, dominated by the alcohol-fuelled antics and sexual escapades of his father and uncles. Years later we see adult Gunther, now a writer, looking back on this eventful period.

19:00

Divadlo Husovka 9H4

Beyond Ipanema / Začalo to Ipanemou

Režie: Guto Barra
USA, 2010, 87 min.

Příběh brazilské hudby a jejího úspěchu od nástupu bossanovy a samby až po dnešek. Pronikavá sonda do latinskoamerického myšlení i moderní historie. Ve filmu se strhující hudbou nechybí snad žádná z brazilských a spřátelených hvězd (David Byrne, Caetano Veloso, Gilberto Gil, Devendra Banhart, M.I.A., Os Mutantes...)

The story of Brazilian music and its huge influence, from early bossa nova and the

samba to modern-day genres. An incisive probe into Latin-American thinking and modern history, the film contains some stunning music and features practically all the Brazilian big names and their like-minded friends (David Byrne, Caetano Veloso, Gilberto Gil, Devendra Banhart, M.I.A., Os Mutantes...)

19:00

Espace Dorleans 9E4

Oil City Confidential / Oil City Confidential

Režie: Julien Temple
United Kingdom, 2009, 106 min.

Dokument o britské rockové kapele 70. let minulého století Dr. Feelgood je originálním pohledem na sociální a kulturní prostředí tehdejší doby. Jedná se o kombinaci archivních materiálů s aktuálními vzpomínkami aktérů. Energický snímek lze smele zařadit mezi nejlepší britské hudební dokumenty.

A documentary about 1970s British rock band Dr. Feelgood as an original take on the social and cultural environment of the time. The film contains archive footage and reminiscences from the main players in an energetic piece which irreverently takes its place alongside Britain's best music documentaries.

19:00

Kongresový sál 936

Red Hill / Red Hill

Režie: Patrick Hughes
Australia, 2010, 94 min.

Mladý policista Shane se právě přestěhoval se svou těhotnou manželkou do městečka Red Hill. Hned první služební den v novém městě se ale mění v noční můru. Do města se vrací nemilosrdný vrah Jimmy Conway. Temný a zručně natočený thriller s vynikající kamerou je debutem Patricka Hughesa.

Young policeman Shane has just moved to the town of Red Hill with his pregnant wife. But his first day on the job quickly becomes a nightmare: a ruthless murderer named Jimmy Conway is back in town. This dark and skilfully shot thriller, outstanding for its camerawork, is Patrick Hughes's debut feature.

21:30

Kino Čas 9C8

La mujer sin piano / Žena bez píana

Režie: Javier Rebollo
Spain, France, 2009, 95 min.

Záznam čtyřadvaceti hodin života ničím nevybočující ženy Rosy, jež se ale s příchodem noci rozhodne svému nudnému osudu uniknout. Na nádraží potkává imigranta Radka, kterého ztváril Jan Budař. Snímek natočený v pomalém rytmu vyniká specifickou atmosférou těžící z důsledné práce s výjimečností obvyklé chvíle. Spoluscenáristka snímku Lola Mayo je členkou hlavní poroty letošního MFF KV.

A record of 24 hours in the life of Rosa, a woman trapped in a rut. With the advent of night, however, she decides to break loose from her boring life. She meets an immigrant named Radek at a bus station and they experience a string of unexpected events. Shot at a leisurely pace, the movie stands out for its distinctive atmosphere that takes advantage of consistent focus on the singularity of everyday moments. The film's co-writer, Lola Mayo, will sit on this year's main jury at KVIFF.

23:00

Velký sál 91C

L'arnacoeur / (K)lamač srdcí

Režie: Pascal Chaumeil
France, Monaco, 2010, 105 min.

Pohledný mladý muž Alex provozuje se svou sestrou společnost, jež poskytuje vskutku speciální služby. Rozbijí partnerské vztahy na objednávku. Podarí se jim překazit chystanou svatbu krásné Juliette s bankéřem, který se znelibil jejímu otci? Romain Duris a Vanessa Paradis ve svěží romantické komedii.

Attractive young Alex and his sister run a business that offers truly special services. They destroy love relationships on demand. Will they succeed in stopping a marriage between the beautiful Juliette and a banker who has incurred her father's displeasure? Romain Duris and Vanessa Paradis star in this breezy romantic comedy.

KŘIŠTÁLOVÝ GLÓBUS

MICHALKOVY ODPOVĚDI JSOU PODOBNÉ JEHO FILMŮM – PŘEDLOUHÉ, ALE PROMYŠLENÉ

Nechci být srozumitelný. Chci být pochopen!

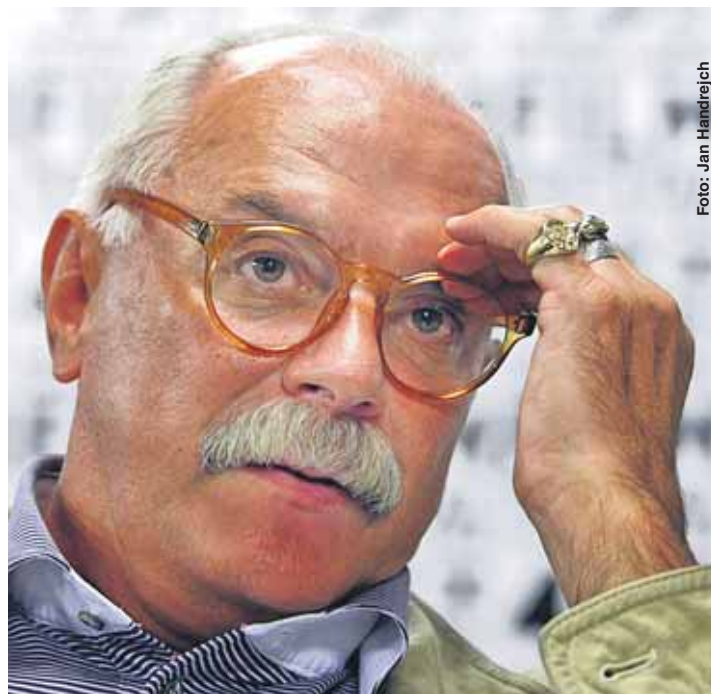

Foto: Jan Handreich

Nikita Michalkov, úspěšný režisér a herec sovětského filmu

Ruský režisér NIKITA MICHALKOV, který dnes během závěrečného ceremoniálu převezme Křišťálový glóbus za celoživotní přínos kinematografii, včera uvedl pokračování svého slavného filmu *Unaveni sluncem 2: Exodus*. Ještě předtím však prozradil, co ho přimělo vrátit se ke svému legendárnímu opusu *Unaveni sluncem* – zvláště když v původním filmu nechal hlavní postavy zemřít...

Honza Dědek

Stejně byste se mohli zeptat Arthura Conana Doylea, jak mohl Sherlocka Holmesa nejprve nechat zemřít a pak ho zase oživit. Tohle není dokument, ale umělecké dílo. A v něm je něco podobného přípustné. Nehledě na to, že v období 40. let, kdy se můj film odehrává, se nezdálo, že lidé mizeli a pak se zase nečekaně objevovali. Tohle umělec smí udělat.

Stejně tak má právo vědomě si přizpůsobit historii. Lidé mi občas vytýkají, že jsem se dopustil nepřesností, že to a to se v roce 1941 nemohlo stát, že k tomu došlo až o rok o dva později. Na to jim odpovídám slovy Lva Nikolajeviče Tolstého: „Historik má svou pravdu, umělec zas svou.“

Pro mě je podstatná pouze pravda postav ve filmu. A na tu jsem přísně dbal. Stejně jako na délku filmu, která bývá kritizována. Občas se mě někdo zeptá, jestli bych ho nechtěl přece jen zkrátit. Nechtěl, odpovídám. V Cannes to udělali a dopadlo to špatně – film o pětadvacet minut zkrátili, ale vzali mu veškerý vzduch. Divák se při jeho sledování nemůže nadechnout a tím pádem se dusí.

Dostal jsem mnoho reakcí od lidí, kteří viděli nezkrácenou verzi – psali mi, že měli pocit, jako by snímek trval jen čtvrt hodiny. Pochopitelně, protože u něj pravidelně dýchali. Tohle je zkrátka žánr, který potřebuje zhluboka dýchat. I Tolstoj mohl příběh Anny Kareniny napsat na pět řádků, ale pak byste nikdy nepochopili, co se odehrává v postavách tohoto velkého románu. Jako se každému nelíbí tahle kniha, nemůže se každému líbit můj film. V Cannes nám dvacet minut aplaudovali vestoje, ale ruská kritika označila *Exodus* za propadák. Vyvolal různé reakce, dokonce rozdělil ruskou společnost. A to považuji za vítězství.

Lidi, pro něž je nejdůležitější otázkou života to, zda má mít jejich bentley červenou, nebo zelenou barvu, se po zhlédnutí mého filmu ptají: „Proboha, o čem to má být?“ Na druhou stranu mám reakce od řady mladých lidí, kteří jakýmsi šestým smyslem vycítili, o co ve snímku jde.

Je v něm zašifrováno tolik významů, že jsem přesvědčen, že se bude promítat velmi dlouho. Lidé ho budou postupně objevovat. Pracovali jsme na něm dlouhých osm let a vložili do něj tolik trpělivosti a lásky k postavám, že výsledek zkrátka nemohl vyznít naprázdno. Ale nebudu se zlobit na nikoho, komu se můj film nebude líbit a odejde z kina. Nikdo přece k sedačkám není připoután!

CITÁTY

„Člověk tu má velmi napilno, i když zároveň vlastně nic nedělá.“
Johann Wolfgang von Goethe
o Karlových Varech

„Herci Channingu Tatumovi omylem polili vařící vodou, ehm, my tomu říkáme rodinné stříbro. Prostě rozkrok.“

Channing začal. Já si toho nejdřív nevšiml. On už předtím předstíral, že si zlomil nohu. No ale odvezli ho na chlí do nemocnice. Agenti se nezlobili, ale volala jeho žena. Naštěstí asi týden po návratu domů Channing hlásil, že rodinné stříbro funguje.“

Skotský režisér **Kevin Macdonald** o natáčení nového snímku *The Eagle of the Ninth*

„Srbové a Albánci jsou pořád nepřátelé. Je to absurdní. Když jsem jel před třemi lety do Tirany poprvé představit své filmy, sám jsem měl předsudky. Čekal jsem, že budou všichni v krojích.“

Goran Paskaljević, režisér první srbsko-albánské koprodukce *Líbáňky*

„Po řadě konspiračních telefonátů, v nichž nám udával souřadnice, podle kterých jsme hledali to správné místo, jsme se nakonec sešli v jednom panelákovém bytě v Hájích.“

Na první pohled mi připadal trochu divnej, když navíc říkal, že chodí s koňskou hlavou a tak podobně.“
David Čálek o prvním setkání s Altairem, jednou z hlavních postav dokumentu o sadomasochistech *Nebe, peklo*

„Taky jsem natočil pseudodokument o venerických chorobách s názvem *Epidemie lásky*. Záběry jak ze starého vzdělávacího filmu o pohlavní zdravotě jsem prokládal komickými skeči, ve kterých vystupovaly postavy *Syfilis* a *Kapavka*.“

Australský režisér **Brian Trenchard-Smith** o tvorbě mimo sféru exploitation filmů

„Quentina jsem potkal na jednom večírku v osmdesátém. Povídám mu: „Mě asi neznáte, já jsem Brian Trenchard-Smith.“ A on na to: „Ne, ne, vás znám moc dobře, vy jste natočil *Turkey Shoot!* Ta scéna, ve které umlátí tu mladou holku, je báječná! Co se ti honilo hlavou, chlapče?“

Režisér **Brian Trenchard-Smith** o setkání se svým největším fanouškem Tarantinem

2010 AEROKRATAS

NEJLEPŠÍ AMATERSKÝ FILM DO 10 MINUT
NEJLEPŠÍ PROFESIONÁLNÍ DETSKÝ FILM

ROZROZMINUTKA DIVÁCKA PRO FILMOVÉ MINUTKY

POROTA: VERONIKA BEDNÁŘOVÁ, JAN HREBEJ, KVOJTECH DYK

UZÁVĚRKA PŘIHLÁSEK VÍCE INFORMACÍ
30. ZÁŘÍ 2010
OKATEGORIÍCH, PODMÍNKÁCH SOUTĚŽE CENACH A PŘIHLÁSKU NAJDETE NA

A2 cinema **houzer** **METROPOLIS** **RESPEKT** **EUROPA CINEMAS** **SONY** **MUM** **|STUDENT|AGENCY|**

Paraple CENTRUM

POMÁHÁME NAJÍT CESTU DÁL

Centrum Paraple pomáhá vozíčkářům po poranění míchy a jejich rodinám zvládnout těžkou životní situaci.

Konto Paraple – č. ú. 10006-18831021/0100,
DMS PARAPLE na číslo 87 777,
DMS ROK PARAPLE na číslo 87 777

Jednorázová DMS stojí 30 Kč, Centrum Paraple získá 27 Kč. Při zadání roční DMS přispíváte každý měsíc částkou 30 Kč.

Centrum Paraple je oficiálním charitativním partnerem
45. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

Děkujeme... **www.paraple.cz**

Hlavní partneři Centra Paraple

ČESKÝ ROZHLAS **SKODA** **trigema** **POLSKÉ POŠTY** **VINOHEBRY LECHOVICE**

BAŤŮŽKÁŘI

Jaroslav Švelch

CO BYCHOM SE O FESTIVALOVÝCH NÁVŠTĚVNÍCÍCH DOZVĚDĚLI PŘI KONTROLE JEJICH ZAVAZADEL?

Nejen forma, ale i obsah

Představte si, že by to u vstupu do kinosálu bylo jako na letišti. Sundat pásky, vyjmout všechny tekutiny, nechat se prošacovat, tvářit se nevinně. Každý baťůžkář by musel vyložit útroby svého baťůžku, kabely či tlumoku, od lehkých pokrmů až po těžkou literaturu.

Foto: Jan Handrejch

Foto: Jan Handrejch

Foto: Milan Malíček

Petra, projektová manažerka z Brna

Foto: Jan Handrejch

Jako správná manažerka ovládá umění komprese a dokáže spakovat maximum zážitků do minimálního objemu. Do kabelky se jí podařilo vměstnat následující: telefon bezdrátový (2 ks), zapalovač benzinový (2 ks), drobný finanční obnos, taška na nákup patentů, cigarety (škodí zdraví!), becherovka cestovní (na zdraví!), neprodejný vzorek parfému, brýle sluneční a nožik švýcarský (sběratelská edice v netradičním žlutém provedení). Kontrolou by neprošla: ostré předměty a drogy nemají v kině co dělat!

Kateřina, filmová vědkyně z Prahy

Foto: Jan Handrejch

Inspiroval ji velikan německé literatury, který svůj karlovarský pobyt strávil „v nepopsatelné zahálce“ a své milé napsal: „Doufám, že se ti vrátím dobře propláchnutý!“ Ve své nepromokavé cestovní kabelce nosí kromě jeho biografie i tyto další položky: 44 kalorií, jablko Jonagold, oplatky lázeňské (dětská verze), zámeček visací, etui tvídovou, peněženku designovou, klíče domácí (svazek) a nožik český. Nebýt nože, kontrola by ji propustila. A kdyby ne, může si v ústraní číst.

Petr ze Žižkova, na volné noze

Foto: Milan Malíček

Petr dorazil s psíkem a středně objemným batohem. Velikost zavazadla odpovídá nutnosti přenášet pejskařské propriety: vodítko kožené, účtenky za veterinární služby, pytlíky papírové (k transportu exkrementů), piškotky a kostku hrací ve sklenici. Petr je ovšem zároveň moderní muž. Svědčí o tom čtečka elektronických knih, zápisník, tužka propisovací (2 ks), tužka tzv. obyčejná, exotické lékočicové pastilky a brožura českošvýcarská. Verdict? Promiň, Petře, ale kino není pro psy. Sbohem.

JÁ A MOJE VARY

IRENA PAVLÁSKOVÁ
režisérka filmu *Zemský ráj to napohled*

Karlovy Vary, které mám velice ráda, mám spojené se dvěma festivaly.

Začátkem 80. let jsem do Varů coby studentka FAMU jezdila na mezinárodní studentský festival Cilect. Byla to naprosto úžasná akce, na kterou se sjížděli studenti ze všech významných světových filmových škol. Kromě toho, že se tu daly vidět neobvyčejné a skvělé studentské filmy, jsme mohli my, zajatci železné opony, komunikovat a přátelit se s lidmi z celého světa.

Ve stejné době, tedy jako studentka, jsem poprvé navštívila i velký karlovarský festival. V tehdejších československých kinech byla o zahraniční filmy nouze, zatímco tady byla k vidění nabídka ze všech kontinentů. Atmosféra byla magická a já se na několik dní cítila relativně svobodná...

Stejně jako dnes, i tenkrát se skoro všechno podstatné odehrávalo v hotelu Thermal – přes den filmy, večer společenské akce, které se obvykle protáhly až do

ranních hodin. Mám pocit, že festival mívá o něco méně doprovodných akcí, o sponzorských nemluvě – to ostatně ani nešlo, protože všechno platil stát. Ale zábavy a potřeby poznávat bylo hodně.

Vlastně mám pocit, že tehdy jezdilo do Varů víc filmařů a herců než dnes. Ale je možné, že je tomu právě naopak – akorát že teď se na festivalu ztratí v mnohem větším davu návštěvníků. Anebo se s nimi jednoduše jenom mímám, protože teď už jez-

dím do Varů jenom tak na den na dva; většinou jen uvést svůj film.

Stejně jako letos, kdy jsme zde prezentovali snímek *Zemský ráj to napohled*. Ve Varech nesoutěží, byl vybrán na Mezinárodní filmový festival v Moskvě, kde před několika dny obdržel tři významné ceny. Také jsme získali bronz na festivalu v polském Lagowě, takže tak trochu oslavujeme... Ale nutno říct, že film se nedělá kvůli soutěží, ale proto, aby oslovil lidi. A to se povedlo.

Foto: Milan Malíček

Režisérka Irena Pavlásková

ZAVÍRÁME KRÁM

Foto: Jan Handrejch

Čekání na Nikitu...

Foto: Jan Handrejch

Admirál Nikita Michalkov se dostavil...

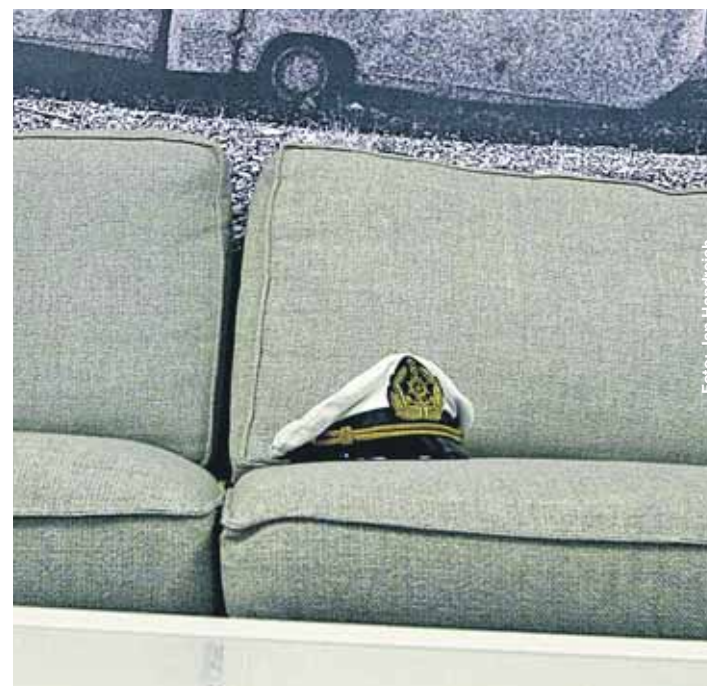

Foto: Jan Handrejch

...a tohle z něj zbylo. Konce festivalů bývají bolestné.

MOUDŘÍ UŽ VĚDÍ Milí čtenáři, jako každoročně jsme pro vás s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa sestavili tabulku, která hodnotí letošní snímky hlavní soutěže. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. My moudří už víme! U kritiků vyhrály 3 sezóny v pekle.		3 sezóny v pekle / 3 Seasons in Hell	Bratr a sestra / Dos hermanos / Brother & Sister	Diago / Ao ge / Diago	Hitler v Hollywoodu / Hitler à Hollywood / Hitler in Hollywood	Jiné nebe / Drugoje nebo / Another Sky	Jsou věci, které nevíš / Chiz-hate hast keh nemidani / There Are Things You Don't Know	Kuky se vrací / Kooky	Matka Tereza od koček / Matka Teresa od kotůw / Mother Teresa of Cats	Moskytiéra / La mosquitera / The Mosquito Net	Sladké zlo / L' enfance du mal / Sweet Evil	Truchlení pro Annu / Trois temps après la mort d'Anna / Mourning for Anna	Zůstane to mezi námi / Neka ostane medju nama / Just Between Us
	Mark ADAMS SCREEN International, Velká Británie 	3	3	2	3	2	2	2	3	2	2	4	3
	Phillip BERGSON BBC, Velká Británie 	5	5	3	4	2	2	2	3,5	4	4	1	4,5
	Guido CONVENTS Signis Media, Belgie 	4	-	4	3	3,5	3	-	2	2,5	4	3	3
	Géza CSAKVÁRI Népszabadság, Maďarsko 	2,5	3,5	3	4	2	3,5	-	1,5	1	2,5	3	3
	David D'ARCY The National & San Francisco Chronicle, USA 	3	4	1	5	2	3	4	4	2	2	3	3
	Nirmal DHAR Cinema ebong, Indie 	4	2,5	2,5	2	2,5	2	2	3	2,5	3	3	2
	Hala EL MAWY Le Progres Egyptien, Egypt 	4	-	3	-	4	3	4	5	5	4	2	3
	Hauvick HABÉCHIAN An-Nahar, Libanon 	3	-	3	1	4	1,5	-	3	2,5	-	2	-
	Paul KATZENBERGER Süddeutsche Zeitung, Německo 	3,5	-	-	-	3,5	2	-	4	3	3,5	3	3
	Darina KRIVÁŇKOVÁ Reflex, Česká republika 	5	3	2	4	3	2	4	4	3	2	2	4
	Věra MÍŠKOVÁ Právo, Česká republika 	5	-	-	4	2	3	4	4	3	3	2	4
	Mohammad MOHAMMADIAN Film International, Írán 	-	-	3	2	2	3	-	2	2	2	3	-
	Jerzy PŁAŻEWSKI Kino, Zycie Warszawy, Polsko 	4	2	3	3,5	1	1,5	4,5	5	2	5	3	4
	Stas TYRKIN Komsomolskaja pravda, Rusko 	2,5	3,5	4	3	3	-	-	1	3	2	1	3,5
Dosažené body – průměr		3,7	3,3	2,8	3,2	2,6	2,4	3,3	3,2	2,7	3,0	2,5	3,3

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 45. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 2. 7. do 10. 7. 2010. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Honza Dědek (Hospodářské noviny). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Barbora Baronová, Ilona Francková (Premiere.cz), Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Jaroslav Švelch, Zbyněk Vlasák. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Gillian Purves, Will Tizard, Peter Le Couteur. **Překladatelka:** Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.